

LECTIA a XIII-a

Greutățile
și satisfacțiile
slujirii

VERSETUL-CHEIE

*Preaiubitule, nu urma
răul, ci binele. Cine face
binele este din Dumnezeu;
cine face răul n-a văzut
pe Dumnezeu.*

3 IOAN 11

Text: 3 Ioan

Ideea centrală: Atunci când credincioșii bisericii locale sunt maturi din punct de vedere spiritual, când mărturia lor în afară este una bună, când relațiile dintre ei sunt puternice și sănătoase, iar lucrarea Domnului se face în echipă și într-un spirit de colaborare, slujirea din biserică respectivă va aduce numeroase satisfacții. În caz contrar, slujirea se va face cu mare greutate și cu puține reușite.

Scopul lecției: Să ne învețe cum putem avea o slujire creștină mai eficientă, cu rezultate mai bune și mai multe.

3 Ioan este una dintre cele mai târzii scrisori din canonul Noului Testament, scrisă către sfârșitul secolului I (cca. 85–95 d.Hr.). Este scrisă în aceeași perioadă cu *2 Ioan*, între cele două existând o mulțime de asemănări. Scrisoarea este trimisă de apostolul Ioan („Prezbiterul”) unui lider creștin dintr-o biserică-soră neidentificată: *Prezbiterul către preaiubitul Gaiu* (v. 1). Dacă scrisoarea *2 Ioan* stă sub semnul anonimului, în *3 Ioan* sunt menționate trei nume masculine: Gaiu, Diotref și Dimitrie (vv. 1, 9, 12).

În jurul acestor trei persoane se dezvoltă secțiunile sau diviziunile majore ale scrisorii. Ideile principale pot fi deduse pe baza frecvenței cuvintelor-cheie.

Personajele nominalizate

Gaiu (v. 1), destinatarul scrisorii, este apreciat de Ioan pentru „mărturia” lui bună. Este un membru marcant sau un lider într-o biserică apropiată geografic și relațional de biserică locală condusă de Diotref (căruia, în schimb, îi place să aibă întâietatea între ei). Diotref (v. 9) este pus în felul acesta în antiteză cu Gaiu. El este personajul negativ, criticat în scrisoare pentru faptele și vorbele lui rele. Dimitrie (v. 12) este, cel mai probabil, purtătorul scrisorii trimise de Ioan lui Gaiu. „Prezbiterul” depune „mărturie” despre integritatea lui.

Cuvinte cheie. Repetiții

Apelativul „preaiubitule” apare de patru ori (vv. 1, 2, 5, 11). De fiecare dată el introduce un mesaj direct și personal din partea apostolului către Gaiu. „Adevăr/adevărat” apare de șapte ori (vv. 1, 3 [de două ori], 4, 8, 12 [de două ori]). „Mărturie” apare de cinci ori (vv. 3, 6, 12 [de trei ori]).

Cadru general al scrisorii

Într-o biserică locală care se bucură de o preocupare specială din partea apostolului Ioan, un lider abuziv pe nume Diotref se ridică împotriva acestuia. Vrând să rupă legătura între biserică locală și apostol, Diotref îi respinge pe trimișii lui Ioan, refuză să dea citire scrisorilor acestuia în plenumul adunării și îi excomunică pe cei care au rămas de partea lui. Apostolul se vede nevoit să îi scrie lui Gaiu, un membru sau un lider dintr-o biserică locală învecinată cu cea condusă de Diotref, anticipând o vizită apropiată în zonă și o confruntare directă a lui Diotref. Scrisoarea îi este adusă lui Gaiu de către Dimitrie, un partener de lucrare al lui Ioan.

Ideea centrală. Structura

O posibilă idee centrală a scrisorii *3 Ioan* poate fi aceasta: Trăirea zilnică a creștinilor, mărturia lor publică, slujirea unuia față de altul și relațiile frățesti dintre ei ar trebui să reflecte viața, dragostea, sacrificiul și învățătura Domnului Isus Hristos.

Câteva dintre ideile majore ale scrisorii pot fi structurate după cum urmează:

1. Satisfacțiile slujirii: creștinii cu o mărturie bună (vv. 1–8, 11–14)

a. Gaiu – Încă din urarea de început, lui Gaiu îi este apreciată sănătatea și prosperitatea sufletului (v. 2). Este posibil ca, din punct de vedere fizic Gaiu să fi fost afectat de vreo boală. Din punct de vedere spiritual însă, Gaiu era un creștin sănătos și roditor. Aceasta este una dintre marile satisfacții ale slujirii: să vezi creșterea frumoasă și sănătoasă din punct de vedere spiritual a celor pe care îi slujești și pentru care te rogi (NTR: *Preaiubitule, mă rog să...*).

În al doilea rând, Gaiu este „credincios adevărului” și „umblă în adevăr” (v. 3). Doctrina lui este corectă, iar trăirea creștină zilnică îi este în armonie cu doctrina. Deloc surprinzător, mărturia lui bună este dusă mai departe, din gură în gură, până ajunge la „Prezbiter” (vv. 3, 4). Veștile despre Gaiu îi produc lui Ioan „o mare bucurie” (v. 3), care nu poate fi depășită de nimic: „n-am bucurie mai mare” (v. 4). Mărturia bună a copiilor spirituali (*să aud despre copiii mei că umblă în adevăr*) este o altă sursă de satisfacție și bucurie în slujirea creștină.

În al treilea rând, Gaiu lucrează cu credincioșie în tot ce face pentru frați și pentru străini (v. 5). Ospitalitatea și spiritul lui de slujire sunt și ele cunoscute printre credincioșii diferitelor biserici: i-a primit foarte bine pe trimișii apostolului Ioan (v. 6).

Un creștin sănătos din punct de vedere spiritual, solid din punct de vedere doctrinar și cu o mărturie de viață ireproșabilă, va fi și un creștin activ, care își cunoaște darul și rolul, și care este implicat în felurite slujiri în biserică și în afara ei. Creștinii activi, care își cunosc locul și rolul și își fac partea lor cu credincioșie, fac slujirea creștină mai ușoară și mai frumoasă, căci este o slujire făcută în echipă: *Este datorია noastră dar să primim bine pe astfel de oameni, ca să lucrăm împreună cu adevărul* (v. 8).

b. Dimitrie – Foarte puține detalii se cunosc despre această persoană. Posibil să fie unul dintre trimișii lui Ioan, un predicator sau misionar format în anturajul lui. Ce știm însă cu siguranță, e că „mărturia” lui frumoasă a ajuns până la noi (v. 12). Despre Dimitrie „mărturisesc bine” „toți”,

„Adevărul” și apostolul („noi”). *Chiar și Adevărul* poate fi interpretat în mai multe feluri.

- Ceea ce spun alții despre Dimitrie (imaginea lui publică sau reputația lui) este adevărat. Nu există discrepanțe între ceea ce afișează Dimitrie în public și ceea ce este în realitate.
- „Adevărul” din v. 12 face referire la Hristos sau la Duhul Sfânt. Dacă acesta este sensul, atunci apostolul Ioan a primit darul discernerii spirituale, dar și confirmarea din partea Domnului că Dimitrie este în realitate ceea ce afișează în public.

Chiar dacă Diotref caută să iasă în față, Dimitrie este cel pe care „Prezbiterul” îl dă ca exemplu de urmat (v. 11). O mare satisfacție pentru slujitorii sunt acei creștini care pot fi recomandați cu încredere pentru o lucrare și oferii ca exemple demne de urmat.

c. Ioan – Fiind un model de slujitor, apostolul Ioan își iubește frații „în adevăr”, numindu-i „preaiubiți” (vv. 1–11). Se roagă pentru ei, având priorități corecte în rugăciune (v. 2). Realizările lor spirituale și mărturia lor bună, care se răspândește, îi produc o bucurie maximă (vv. 1–8); iar comportamentul unora nedemn de un creștin îi produc întristare (vv. 9–11). Îi place să promoveze și să recomande cu căldură alți slujitori, mai tineri (v. 12). În același timp, nu se teme să confrunte păcatul pe față, nici „să spună lucrurilor pe nume” (v. 10). Iubește părtășia cu alți creștini, astfel că nu se mulțumește să le trimită scrisori, ci vrea să îi viziteze în persoană (v. 13). Își dorește ca între biserici să fie pace și unitate. Acordă atenție fiecărui membru al bisericii-soră. Niciunul nu trebuie să fie neglijat (v. 14). Apostolul Ioan are o inimă de păstor. Este o mare binecuvântare să fii păstorit de cineva cu o astfel de inimă!

2. Greutățile slujirii: creștinii cu o mărturie rea (vv. 9, 10)

Diotref este genul de conducător bisericesc care abuzează de poziția lui. Stilul său de conducere este caracterizat de control, duritate și insensibilitate față de membri. Cine nu face ca el sau nu gândește ca el, este eliminat: *nici*

el nu primește pe frați și împiedică și pe cei ce voiesc să-i primească și-i dă afară din Biserică (v. 10). Slujește biserica locală într-un mod care să îl scoată în evidență și care să îi întărească și mai mult poziția și controlul: *îi place să aibă întâietatea între ei* (v. 9b). Pentru a-și păstra puterea în biserica locală este gata să rupă relațiile cu bisericile-surori (v. 9c: *nu vrea să știe de noi*); astfel, îi respinge pe trimișii apostolului în biserica condusă de el. Arată că nu știe să stea sub autoritate, dar are pretenția ca alții să stea sub autoritatea lui. Nu se sfiște să își vorbească de rău, pe nedrept, frații de credință – inclusiv pe apostolul Ioan: *ne clevește cu vorbe rele* (v. 10). Cuvintele și faptele lui sunt rele, ambele dovedind că Diotref nu Îl cunoaște pe Dumnezeu (v. 11).

Slujirea creștină nu poate fi făcută corespunzător cu astfel de oameni la cârmă. Lucrarea Domnului va înainta cu greutate atunci când:

- este făcută din mândrie, din dorința de a ieși în evidență;
- cei care slujesc și conduc biserica nu Îl cunosc pe Dumnezeu;
- slujitorii nu știu să stea sub autoritatea Scripturii, a bisericii locale sau a celor puși să vegheze asupra lor;
- membrii bisericii locale sunt controlați, neglijați, abuzați sau eliminați;
- relațiile între biserici se răcesc sau sunt tensionate, iar competiția înlocuiește colaborarea;
- vorbirea de rău sau clevetirea distruge relațiile dintre frați.

Aplicații

1. Deveniți parte a unui program de creștere spirituală sau ucenicizare. Maturizarea creștină nu se face din inerție!
2. Implicați-vă într-o slujire din biserica locală, în conformitate cu nevoia care există și cu darurile pe care le aveți. Căutați să faceți această slujire în echipă, într-un spirit de conlucrare.

3. Intrați într-un parteneriat cu o biserică locală din apropiere cu care nu ați avut până acum legături. Puneți împreună resurse, gândiți proiecte comune și sluiți împreună cu altruism și devotament.

Întrebări pentru discuții

1. Identificați calitățile lui Gaiu, destinatarul scrisorii 3 Ioan (vv. 1–8).
2. Caracterizați-l pe Dimitrie, atât cât o permit puținele detalii scrise despre el (v. 12). Ce înseamnă „chiar și Adevărul, [mărturisește] bine despre Dimitrie”?
3. În ce aspecte ale scrisorii se poate vedea inima de păstor a „Prezbitelui”?
4. Ce îi reproșează apostolul Ioan lui Diotref (vv. 9–11)? Care credeți că sunt daunele pe care un „Diotref” le poate face în biserica dumneavoastră?
5. Enumerați câteva reușite ale slujirii din biserica dumneavoastră, dar și câteva motive pentru care uneori slujirea se face cu dificultate.

autor: Amiel Drimbe, *Institutul Teologic Baptist din București*;
e-mail: amieldrimbe@yahoo.com